

תת"ע 3792/04/19 - מדינת ישראל נגד ודיע נסאר

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3792-04-19 מדינת ישראל נ' ודיע נסאר
תיק חיצוני: 10153726731

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	ודיע נסאר

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר.

הנאשם טוען בבקשתו כי לא הופיע לדיון שנקבע בעניינו בשל טעות ברישום מועד הדיון ביומנו של בא-כוחו. עוד מוסיף וטוען הנאשם כי ממילא בתאריך בו התקיים הדיון (10.10.19), לא יכול היה בא-כוחו להתייצב לדיון בשל מצבו הרפואי. כן טוען הנאשם כי הוא כופר בביצוע העבירה, שכן לא זכור לו כי נהג במהירות המדוברת, או לא שם לב וברצונו, בין היתר לטעון לגבי נסיבות העבירה על מנת לקבל הקלה.

המאשימה מתנגדת לבקשה ומציינת כי הנאשם זומן כדים ושגגה אינה עילה לביטול.

דין הבקשה להידחות.

כידוע, שגגה אשר גרמה לאי התייצבות "אינה מהווה "סיבה מוצדקת לאי התייצבות" לדיון, ואינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם" [רע"פ 1446/14 ריאד אסדי (26.3.14) ור' לאחרונה רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.18- להלן: "עניין סאלם")].

הדבר נכון גם לגבי שגגה של עורך דין, שהרי כבר נפסק כי "דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו" (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל [2.10.13]).

בחנתי את המסמכים הרפואיים שהציג ב"כ הנאשם, אשר מלמדים כי שוחרר מבי"ח עם המלצה ל-10 ימי מנוחה מיום

17.8.19, יותר מחודש וחצי לפני הדיון המיועד. ללא תיעוד רפואי נוסף, אין באמור כדי להצדיק ההיעדרות ובכל מקרה אין באמור כדי להצדיק הימנעות מבקשה לדחיית הדיון.

משכך, לא היה טעם מוצדק לאי התייצבותו של הנאשם, או מי מטעמו לדיון.

גם בטענתו הכללית כי הוא אינו זוכר שנסע במהירות כזו אין כדי לסייע לנאשם. כידוע כפירה כללית בייצוע העבירה אינה מלמדת על חשש לעיוות דין, קל וחומר בענייננו כאשר אפילו אין המדובר בכפירה של ממש- "**לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו (חשש לעיוות דין- א"ל), במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה**" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד סאלם [25.3.18]).

סוף דבר, כאמור לעיל, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ח חשוון תש"פ, 26 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.